

26. Halál és feltámadás

A bűn

zsoldja a halál. De az egyedül halhatatlan Isten Őrjöke Őletet ad megváltottainak. Addig a napig a halál minden ember számára csak Őntudatlan Őllapot. Amikor Őletünk ura, Krisztus, megjelenik, a feltámadt igazak az Őlő igazakkal együtt megdicsőülnek Ős elragadtatnak, hogy Urukkal találkozzanak. A második feltámadás, a gonoszok feltámadása, ezer Őv múlva lesz. (Róm 6:23; 1Tim 6:15-16; Préd 9:5-6; Zsolt 146:3-4; Jn 11:11-14; Kol 3:4; 1Kor 15:51-54; 1Thesz 4:13-17; Jn 5:28-29; Jel 20:1-10)

A filiszteusok serege

táborba szállt Sunemnő, Ős felkészült Izrael megtámadására. Saul király, aki egyáltalán nem volt bizakodó hangulatban, Izrael seregét a Gilboa hegy kőzelében állította fel. A múltban Isten jelenlétének bizonyosságával Saul főlelem nélkül vezethette Izraelt az ellenséggel vívott csatába. De Saul elfordult az Őrtől, Ős amikor a hitegyes király megpróbált kapcsolatba kerülni Istennel, hogy megtudja a kőzelgő csata kimenetelét, Isten nem állt szíbe vele.

Az

ismeretlen holnapról való baljós slátó főlelem nagyon rőnehezedett Saulra. Ő, ha Sámuel vele lenne! De Sámuel meghalt, Ős nem adhatott tanácsot neki. Vagy igen?

Saul megtudta, hogy van

egy halottidőző, aki megmenekült a korábbi boszorkányáldozástól, Ős a magas király lealacsonyult, hogy e halottidőzötől megtudja a másnapos csata kimenetelét. Ezt kőre: "Ézsámuel időzd fel nekem!" A másnapos a szejnsz alatt "Ézistenfőlet" lőtt "Ézfeljőni a főldből", aki kőz lőte a szerencsőtlen királylyal, hogy Izrael nemcsak elveszti a háborút, de őt Ős fiait is megölük (lősd 1Sámuel 28).

A jővendő Ős valóra vőlt.

De valóban Sámuel lelke volt az, aki ezt megjővendő lőte? Hogyan lehetett ennek az Istentől kőrhoztatott halottidőzőnek hatalma Sámuel - Isten prőttőjőnak - lelke felett? Ős honnan jőtt Sámuel, miőrt "Éza földből" jőtt fel a lelke? Ha nem Sámuel lelke volt az, aki Saulhoz szőlt, akkor ki volt az? Nőzző k meg, mit tanőtt a Biblia a halottakról, a halottakkal való kapcsolatáról Ős a feltámadásról!

Ő

Halhatatlansőg Ős halál

A

halhatatlanság az az állapot vagy tulajdonság, amely nincs kitűve a halálnak. A Szent-írás fordításként a halhatatlanság szót a görög athanasia, azaz halál nélküli állapotot használja. Az aphtharsia, azaz romolhatatlanság kifejezésből fordították. Hogyan vonatkozik ez a fogalom Istenre és az emberi lényekre?

Halhatatlanság. A Szent-írás kinyilatkoztatja, hogy az Isten halhatatlan (1Tim 1:17). Tény, hogy Ő az egyedül halhatatlan (1Tim 6:16). Ő nem teremtett lény, Ő önmagában létezik; nincs kezdete, és nincs vége (lásd a kinyv 2. fejezetét).

A Szent-írás

sehol sem értelmezi a halhatatlanságot olyan tulajdonságnak vagy állapotként, amely az embernek vagy lelki-nek, szellemi-nek saját, vele született tulajdona. A tőbbnyire lelki-nek vagy szellemi-nek fordított kifejezések... tőbb mint 1600-szor fordulnak elő a Bibliában, de sohasem kapcsolódnak a 'halhatatlan' vagy 'halhatatlanság' szóhoz." (lásd a 7. fejezetet).[1]

Tehát

ellentétben Istennel, az ember halandó. A Szent-írás az ember életét a párral hasonlítja össze, amely érzésvid ideig létezik, azután pedig eltűnik" (Jak 4:14). "Testük, és olyanok, mint az ellebbenő szőlő, amely nem tér vissza." (Zsolt 78:39) Az ember élmint a virág, kinyílik és elhervad, és eltűnik, mint az árnyék, és nem állandó" (Jób 14:2).

Isten és az ember

alapvetően különböznek egymástól. Isten végtelen, az ember véges. Isten halhatatlan, az ember halandó. Isten örökkévaló, az ember mortalitás.

Feltételes

halhatatlanság. A

teremtéskor azaz az Isten megalkotta az embert a föld porából, és orrába lehelte az élet leheletét. Így lett az ember élőlény" (1Móz 2:7 - 8. kat. ford.). A teremtés történetét kinyilatkoztatja, hogy az emberiség Istentől kapta az életet (v. ApCsel 17:25, 28; Kol 1:16-17). Ennek az alapvető ténynek a következtében a halhatatlanság nem az ember vele született tulajdonsága, hanem Isten ajándéka.

Amikor Isten megteremtette

adámot és Évát, szabad akaratot adott nekik - a döntésüké a bűnösség. Engedelmeskedhettek vagy megtagadhatták az engedelmisséget; megmaradnak Isten ereje által állandó engedelmisségtől függetlenül. Tehát az ajándékba kapott halhatatlanságuk feltételes volt.

Isten

gondosan Ács vilÁgiosan meghatÁrozta, hogyan veszthetik el ezt az ajÁndÁkot - ha esznek Áza jÁ Ács gonosz tudÁsÁnak fÁjjÁrÁt". Isten figyelmeztette Áket, hogy amikor ÁzejÁndel arrÁt, bizony, meghalsz" (1MÁz 2:17).[2]

A halÁjl a bűn zsoldja. SÁjtÁjn cÁfolva Isten figyelmeztetÁsÁt - hogy az engedetlensÁg halÁjlhoz vezet - azt ÁllÁ-totta: ÁBizonny, nem haltok meg" (1MÁz 3:4). De ÁdÁim Ács Áova, miutÁjn ÁithÁjgta Isten parancsÁt, megtapasztalta, hogy a bűn zsoldja valÁban halÁjl (RÁm 6:23). BűnÁk vonta maga utÁjn ezt az Á-tÁletet: ÁVisszatÁorsz a fÁldbe, mert abbÁt vÁtettÁt; mert por vagy te, Ács ismÁt porrÁj leszesz" (1MÁz 3:19). Ezek a szavak nem az Álet folyamatosÁjgÁt jelzik, hanem a megszűnÁsÁt.

Ennek az Á-tÁletnek a kimondÁisa utÁjn Isten elzÁrta a bűnÁt pÁrt az Álet fÁjjÁtÁt, hogy ne ehessen arrÁt, nehogy ÁzÁrÁkkÁ Áljen" (1MÁz 3:22). Isten cselekedete nyilvánvalÁvÁtette, hogy az engedelmessÁg feltÁtelÁvel Á-gÁrt halhatatlansÁjg elveszett a bűn miatt. Most halandÁkkÁj lettek, kitÁve a halÁjlnak. Ás mivel ÁdÁim nem ÁrÁkÁ-thette tovÁbb azt, amije mÁj neki sem volt, Áza halÁjl minden emberre elhatott, mivelhogy mindenk vÁtkeztek" (RÁm 5:12).

Csak Isten irgalma mentette meg ÁdÁimot Ács ÁvÁt az azonnali halÁjltÁt. Isten Fia feljÁnlotta ÁletÁt, hogy Ák mÁg egy lehetősÁget kaphassanak - egy mÁsodik esÁlyt. Á volt Áz Isten BÁrÁnya, aki megÁletett e vilÁjg alapÁ-tÁisa Áta" (Jel 13:8).

Az emberisÁg remÁnyÁge. BÁj az emberek halandÁnak szÁletnek, a Biblia arra bÁtorÁ-t, hogy keressÁk a halhatatlansÁjgot (IÁsd pl. RÁm 2:7). JÁzus Krisztus ennek a halhatatlansÁjgnak a forrÁisa. Áz Á Isten kegyelmi ajÁndÁka... ÁrÁk Álet a mi Urunk, Krisztus JÁzusban" (RÁm 6:23; vÁj. 1Jn5:11). Á zeltÁrÁlte a halÁjlt, vilÁgossÁgra hozta pedig az Áletet Ács halhatatlansÁjgot" (2Tim 1:10). Á Mert amikor ÁdÁimban mindnyÁjjan meghalnak, azonkÁppen a Krisztusban is mindnyÁjjan megelevenÁttetnek." (1Kor 15:22) Krisztus maga mondta, hogy hangjÁra megnyÁlnak a sÁrok, Ács feltÁjmadnak a halottak (Jn 5:28-29).

Ha Krisztus nem jÁtt volna el, az emberisÁg helyzete remÁnytelen lett volna, Ács mindazok, akik meghaltak, ÁrÁkre elpusztultak volna. De Krisztus Áldozata folytÁjn senkinek sem kell elpusztulnia. JÁnos ezt mondta: Á Mert Ágy szerette Isten e vilÁgot, hogy az Á egyszÁlÁtt FiÁt adta, hogy valaki hiszen Á benne, el ne vesszen, hanem ÁrÁk Álete legyen" (Jn 3:16). TehÁt a Krisztusba vetett hit nemcsak a bűn bÁntetÁsÁt tÁrli el, hanem megajÁndÁkozta a hÁ-vÁket a felbecsÁlhetetlen halhatatlansÁjggal.

Krisztus ÁzvilÁgossÁjgra

hozta... a halhatatlanságot az evangélium által" (2Tim 1:10). Például arra biztosít bennünket, hogy a Szentlélek által meggyőzték... az evangéliumot a Krisztus Jézusban való hit által" (2Tim 3:15). Akik nem fogadják el az evangéliumot, nem kapnak halhatatlanságot.

Részletesen

a halhatatlanságban. Amikor lejár az a pillanat, amikor az evangéliumot megkapják a halhatatlanság ajándékát: azaz a meggyőzést, titkot mondok nektek. Mindnyájan ugyan nem aluszunk el, de mindnyájan elváltunk, nagy hirtelen, egy szempillantásban, az utolsó trombitaszóra; mert trombita fog szólni, és a halottak feltámadnak romolhatatlanságban, és mi elváltunk. Mert szükség van rá, hogy ez a romlandó test romolhatatlanságot kapjon magára, és e halandó test halhatatlanságot kapjon magára. Amikor pedig ez a romlandó test romolhatatlanságba állítják, és e halandó halhatatlanságba állítják, akkor beteljesül az ígéret, amely meg van ígérve: Elneveltek a halál diadalra" (1Kor 15: 51-54).

Ebből nagyon világosan

kitűnik, hogy Isten nem a halál pillanatában ad meggyőzést a hűvönek, hanem a feltámadáskor, amikor "az utolsó trombita" szól. Akkor "ez a halandó halhatatlanságba állítják". Noha Jézus világossá teszi, hogy megkapjuk az evangéliumot az ajándékát, amikor elfogadjuk Jézus Krisztust személyes Megváltásunknak (1Jn 5:11-13), de ez az ajándék ténylegesen akkor valóban meg, amikor Krisztus visszajár. Csak akkor fogunk halandóbbá halhatatlanná, romlandóbbá romolhatatlanná válni.

Á

A halál természet

Ha halál

az élet megszűnése, mit mond a Biblia, milyen állapotba kerül az ember, ha meghal? Miért fontos, hogy a keresztyének megértsék ezt a bibliai tanítást?

A halál alvása. A halál nem teljes megsemmisítés,

hanem csak átmeneti állapottal, máig az ember a feltámadásra vár. A Biblia ismételt alvásnak nevezi ezt a közbeeső állapotot.

Az

Ótestamentum azt mondja Dávidról, Salamonról, valamint Izrael és Jéda tábbi királyának haláláról, hogy "ézelaludtak atyjikkal" (1Kir 2:10; 11:43; 14:20, 31; 15:8; 2Kor 21:1; 26:23 stb.). Jézus alvásnak nevezte a halált (Jézus 14:10-12), mint Dávid (Zsolt 13:4), Jeremiás (Jer 51:39, 57) és Dániel is (Dán 12:2).

Az Ótestamentum ugyanezt

a hasonlatot használja. Jairus halott leánya állapotának minőségétől Krisztus

azt mondta, ő alszik (Mt 9:24; Mk 5:39). Hasonlítközpön nyilatkozott a meghalt Lázár is (Jn 11:11-14). Mt azt írta, hogy "Ézsok elhunyt szentnek teste feltámadt" (Mt 27:52) Krisztus feltámadása után, "és amikor Lukács beszámolt István mártír-rhalásáról, azt írta, hogy István "Ézelaluvk" (ApCsel 7:60). Mind Pál, mind Péter a halált alvának nevezte (1Kor 15:51-52; 1Thesz 4:13-17; 2Pt 3:4).

A halál alvánkénti bibliai értelmezése teljesen illik a halál természetére, ahogy a következők közül néhány mutatja: 1. Akik alszanak, "tudatlanok. Éza halottak semmit nem tudnak." (Préd 9:7) 2. Alváskor szünetel a tudatos gondolkodás. "ÉzKimegyen a lelke... asznapon elvesznek az ő tervei." (Zsolt 146:4) 3. Az alvásvet a mindennapi tevékenységnek. "ÉzSemmi cselekedet, okoskodás, tudomány és bölcsesség nincs a Seolban, ahová menendő vagy." (Préd 9:12) 4. Az alvás elválaszt bennünket az Ébren levőktől és tevékenységeiktől. "ÉzTöbb semmi részk nincs semmi dologban, amely a nap alatt tartózik." (8. vers) 5. A normális alvás az érzelmeket kizárja. "ÉzMind szeretet, mind gyűlölet, mind gerjedés immár elveszett." (8. vers) 6. Az alvók nem dicsőrik Istent. "ÉzNem a meghaltak dicsőrik az Urat." (Zsolt 115:17) 7. Az alvás feltételezi az Ébredést. "ÉzEljő az Éra, amelyben mindazok, akik a koporsókban vannak, meghallják az Ő szavát, és kijönek." (Jn 5:28-29)[3]

Az ember visszatér a porba. Ahhoz, hogy megörtsük, mi tartózik az emberrel, amikor meghal, ismernünk kell az ember alkotásait is. A Biblia szerves egységnek értelmezi az embert (lásd e könyv 7. fejezetét). A lélek szölykor az egész embert jelenti, máskor pedig az érzelmeit. Ezzel azonban nem azt tanja, hogy az ember kettős lény: részből áll. Mert a test és a lélek csak egytt létezik; oszthatatlan egység alkot.

Az ember teremtésekor a föld porának (elemeinek) és az Élet leheletének az egyes-tárból jött Étre az Éő Ény vagy Élek. Adám nem kapott lelket kettős lényként; ő volt Éő Élekként (1Máz 2:7; lásd e könyv 7. fejezetét is). A halálkor ennek fordítottja tartózik: a föld pora az Élet lehelete nélkül a tudat nélküli embert vagy halott lelket jelent (Zsolt 146:4). A testet alkotó elemek visszatérnek a földbe, amelyből jöttek (1Máz 3:19). A léleknek nincs a testtől független tudatos Éte; egy bibliai szöveg sem jelzi, hogy a halálban a lélek tudatos lényként tovább É. Valóban, "ÉzAmely Élek vÉtezik, annak kell meghalnia" (Ez 18:20).

A halottak tartózkodási helye. Az "testamentum háberül seol-nak, az Éjtestamentum pedig gárgául hads-nak nevezi azt a helyet, ahova az emberek a halálukkor jutnak. A Szentírásban a seol a leggyakrabban a srt jelenti.[4] A hads jelentése a seol-hoz hasonló.[5]

Minden halott erre a helyre jut (Zsolt 89:49), igazak és gonoszak egyaránt. Jákob ezt

mondta: "Ézsaiás rva megyek fiamhoz a Sírba [seol-ba]" (1Máz 37:35). Amikor a föld megnyitotta "Ézsaiás szíjait", hogy elnyelje a gonosz királyt és társait, "Ézeleveníen szállnak alá a pokolba [seol-ba]" (4Máz 16:30).

A seol magába zárrja az

egész embert, amikor az meghal. Amikor Krisztus meghalt, szállt a Sírba (a hadás-be), de a feltámadáskor lelke elhagyta a Sírt (a hadást, ApCsel 2:27, 31 vagy seolt, Zsolt 16:10). Amikor David megkérte szíjait gyűlési Istennek, bizonygott tett arról, hogy kimentette lelkét "Ézsaiás rva [seol-ba] szíllák kázá" (Zsolt 30:4).

A Sír nem

az "intudatuknál levő emberek helye." [6] Minthogy a halál tulajdonképpen alvás, a halottak "intudatlan állapotban vannak a Sírban a feltámadásig, amikor a Sír (hadás) kiadja halottait (Jel 20:13).

A Lélek visszatér

Istenhez. Bár

a test visszatér a porba., a Lélek Istenhez tér vissza. Salamon azt mondta, hogy a halálban "Ézsaiás por földé lenne, mint azelőtt volt; a Lélek pedig megtérne Istenhez, aki adta volt azt" (Préd 12:9). (Az "j katolikus fordításban a 7. vers "gy szál: "Ézsaiás por visszatér a földbe, ahonnan jött, az "ltető lehelet meg az Istenhez, aki adta". Ez áll az igazak és a gonoszok esetében egyaránt.

Sokak

elgondolása szerint ez a szöveg azt bizonyítja, hogy az ember lényegi része tovább a halál után. De a Bibliában sem a hár, sem a "g" [ruach], illetve (pneuma) kifejezés nem jelent a testől független tudatos létrekés, "rtelmes lényt. Ezek a szavak inkább a "leheletre" utalnak - az egyonlához "kálzhetetlen "letszokrira, az "let alapelemre, amely megeleveníti az állatot és az embert (lásd e "nyv 7. fejezetét).

Salamon rta: "Az emberek

fiainak sorsa és az állatok sorsa egy és ugyanaz a sors. Amint ezek meghalnak, meghalnak azok is. Mindben egyforma az "ltető lehelet (ruach), és nincs az embernek többje, mint az állatnak... Mindkettő ugyanarra a helyre jut. Mindkettő porbál lett, és minden visszatér a porba. "s ki tudja, vajon az ember fiainak "ltető lehelete [ruach] feléll-e, és vajon az állatok "ltető lehelete [ruach] feléll, a földbe száll-e?" (Préd 3:19-21 - "j kat. ford.). Tehát Salamon szerint a halálban nincs "kálz "g az ember és az állat lelke "zál.

Salamon

kijelentése - hogy a Lélek (ruach) visszatér Istenhez, aki adta - jelzi, hogy az, ami visszatér Istenhez, egyszerűen az "let alapeleme, amelyet Ő adott. Semmi utalás nincs arra, hogy a Lélek vagy lehelet a testől független tudatos lény. Ez a ruach egyenlő az "let leheletével", amelyet Isten lehelt az első

emberbe, hogy megleven-tse, Állóvő tegye Állottelen testét (v. 1M 2:7).

A Szent-rés

következő tan-tása. Sok becsületes keresztény, aki nem tanulmányozta a Biblia halálra szállítását, teljes tan-tását, nem tudja, hogy a halál a feltámadásig tartó alvás. Feltételezésük szerint a bibliai igazságok alátámasztják azt az elképzelést, hogy a lelkek a halál után Állottal bírva léteznek. Ha azonban figyelmesen tanulmányozzuk ezt a kérdést, felismerik a Biblia következő tan-tását, azt, hogy a halál az Állott megsemmisítését okozza.[7]

Á

A

spiritizmus. Ha a halottak teljesen Állottak, kikkel Állottak Állottakba a spiritizmus mádiók?

Minden becsületes ember

elismeri, hogy a jelenségeknek legalább egy része csalás; de nem mindegyiket lehet Állott magyarázni. Nyilvánvaló, hogy valamilyen kapcsolat van a természetfeletti erők és a spiritizmus között.

1. A spiritizmus eredete. A spiritizmus akkor indult el, amikor Szent Állott elmondta első hazugságát Állottaknak: "Bizony, nem haltok meg" (1M 3:4). Ez volt a lelkek halhatatlanságára szóló első prófétia. Ma világosra sok vallás akaratlanul is megismerteti ezt a tényt. Isten Állotté azonban Állott hangzik: "Amely lelkek Állottak, annak kell meghalnia" (Ez 18:20). Sokan ezt az isteni Állotté az ellenkezőjre véltették, vagyis "Amely lelkek, még ha Állottak is, Állottak Állott".

A lelkek halhatatlanságát

hirdető Állott tan-tás vezetett ahhoz a hiedelemhez, hogy a halál Állott állapot. Ahogy Állottuk, ezek az Állottfogalmak teljesen ellentmondanak annak, amit a Biblia erről a témáról tan-t. Ezek a pogány filozófusok - főleg Platón - kerestek a keresztény hitvallásba a nagy hitehagyás idején (Állott 13. fejezet). Ezek a hiedelmek elterjedtek a kereszténységben, és ma is uralkodó nézetek.

A halottak

Állott állapotát hirdető tan sok keresztényt a spiritizmus elfogadására indított. Ha a halottak Állottak, Állott Isten kárelében vannak, miért ne tudnának szolgálni a lelkek Állottat visszatérni a földre? Állott ha vissza tudnak járni, miért ne próbálnak meg kapcsolatba lépni velük, hogy meghallgassuk tanácsukat Állott iránt; vagyis, hogy elkerüljék a szerencsétlenséget; vagy hogy

megvisszataljanak bűnünkben?

Ezekre az írók írták

Sőt az angyalok (Jel 12:4, 9) kapcsolatba lépnek emberekkel, hogy elfogadják velük családjukat. Spiritizista szövegeken keresztül az által megszövegeztettek elhunyt rokonokat és barátokat, színtelen vigaszt és bizonyosságot hozva az élőknek. Időnként megírták nekik bekövetkező eseményeket, és beteljesedések hitelt ad a szavaiknak, s így az általuk hirdett szöveges eretnekségek a hitelesség látszatát keltik, még ha ellent is mondanak a Bibliának és Isten tervének. Sőt, miután elmozdította a gonosz ellen valódi korlátokat, akadályt nélkül fordíthatja el az embereket Istentől, a biztos pusztulás útjára terelve őket.

2.

„Visszafordulok a spiritizmusra. Nem szükséges, hogy a spiritizmus bárkit is meggyőzzön. A Biblia világosan felfedi, hogy az illúziós csalások. Amint láttuk, a Biblia elmondja, hogy a halottak nem tudnak semmit; hogy ártatlanul fekszenek a sírban.

A Biblia nyomatékosan

megtiltja a halottakkal vagy a szellemvilággal való kapcsolat minden kérésre. Azok, akik azt állítják, hogy kapcsolatuk van a halottakkal, mint ahogy azt a spiritizista médiumok mondják ma, valójában a „halottidőzőkkel” érintkeznek, akik „szellemi lelkek” (3Máz 19:31; v. 5Máz 18:10-11). Az űr ezt a tevékenységet utálatosságnak nevezi, és azoknak, akik ezt gyakorolják, halállal kellett lakolniuk (3Máz 19:31; 20:27; v. 5Máz 18:10-11).

Íme az írás

jellemezte a spiritizmus balgaságait: „Ha ezt mondják tinóktek: Tudakozzatok a halottidőzőktől és a jövendőmondóktól, akik sipognak és suttognak, hájt nem Istentől tudakozdik a nép? Az élőköt a halottaktól kell tudakozni? A tanításra és a bizonyosságtelre hallgassatok! Ha nem ekként szólnak azok, akiknek nincs hajnaluk” (Ísaia 8:19-20). Csak a Biblia tanításai valódik meg a keresztényt e kárhozó ellenállhatatlan csalások ellen.

3. A spiritizmus megnyilvánulásai. A Biblia egy sor spiritizista

tevékenységről tesz említést - kezdve a fáraó jövendőmondóitól, a ninivei és babiloni varázslóktól, csillagjósoktól és bűbájosoktól az izraeli varázslókig és médiumokig -, és mindet elítéli. Példa erre az endori halottidőző által tartott szöveg, a Saul rászórt vágott szellemidőzős, amivel ezt a fejezetet kezdte.

A

Szentírás ezt mondja: „Megkérdezte Saul az Urat, de az űr nem felelt neki sem ájlomlással, sem az Urim, sem a prófétákkal” (1Sám 28:6). Istennek tehát semmi kérése nem volt ahhoz, ami Endorban történt. Sault becsapta egy démon, aki megszövegezte a halott Sámuel. A király nem az igazi Sámuelt látta. A halottidőző egy idős ember alakját látta, máig Saul csak „megismerte” vagy

kikénevetkezett, hogy az csak Sámuel lehet (14. vers).

Ha elhiszitek azt, hogy az a jelenség valóban Sámuel volt, azt is el kell hinnünk, hogy boszorkányok, varázslók, szellemidézők, bűvészek, spiritisták vagy halottidézők elő tudják hívni a halott igazakat, bárhova mentek is halálukkor; és azt is el kell fogadnunk, hogy az istenfő Sámuel állatvilágban volt a földön, mert az idős ember "Éza földből" jött fel (13. vers).

Ez a széjsz nem reményt adott Saulnak, hanem kétségbe ejtette. Másnap állnyilkosságot kénevetett el (1Sám 31:4). De az áll-tálagos Sámuel megénevendéte, hogy azon a napon Saul és fiai vele lesznek (1Sám 28:19). Ha igazat mondott volna, arra kellene kénevetkeztenünk, hogy a halál után az engedetlen Saul és az igaz Sámuel egy helyre került. De inkább arra a kénevetkezésre kell jutnunk, hogy egy gonosz angyal hozta létre e széjszon tőrtőnt megővesztő eseményeket.

4. Az utolsó család.

A múltban a spiritizmus megnyilatkozásai az okkultizmus világára szorótkoztak, de őjabban a spiritizmus "keresztény" megjelenési formát állt, hogy megővesse a keresztény világot. Azt áll-tva, hogy elfogadta Krisztust és a Bibliát, a spiritizmus a hők rendkővél veszélyes ellensőgővél vél. Kőrőmfőntan és megővesztően dolgozik. A spiritisták Éza Bibliát a meg nem őjult szőv tetsőse szerint magyarőzzák, hogy komoly és lőfontosságő igazőgő hatőstalan-tő. Azt hirdetik, hogy Isten legfontosabb tulajdonsőga a szeretet, de azt gyenge őzelgőssőggő alacsonyő-tő, és nemigen tesznek kőlőnbsőget a jő és a rossz kőző. Azt nem veszik figyelembe, hogy Isten igazőgos; hogy kőrhoztatja a bűnt, és azt sem, hogy szent őrvőny mit kénevetel. Az embereket arra tanő-tő, hogy a Tő-zparancsolatot hőt ő-ősnak tartő. A spiritizmus tetsőős, megbabonőző mesői foglyul ejtik az őzőseket, és az embereket arra őstőnzik, hogy ne fogadják el a Bibliát hitő alapjakőnt."[8]

Ez álltal

bizonytalannő lesz, hogy mi a jő, és mi a rossz, és bőkri vagy bőkri milyen helyzet vagy kultőra az "őgőző" zsinőrmőkővél vél. Minden ember istennő vél, teljeső-tve Sőtőnnak azt az ő-gőrető, hogy "őzolyanok lesztek, mint az Isten" (1Mőz 3:5).

Előttőnk áll Éza

megprőbőllatő ideje", Éz amely az egősz vilőgra elő, hogy megprőbőllja a föld lakosait" (Jel 3:10). Sőtőn nemsokőra nagy jeleket és csodőkat fog lőtrehozni; mőg egy utolsó erőfesző-tőst tesz a vilőg megővesztőőre. E mesteri csalősrő szőva Jőnos ezt mondta: "Éllőttam... hőkrom tisztőitalan lelket... bőkőkhöz hasonlőkat... őrdőgi lelkek azok, akik jeleket tesznek; akik elmennek a földnek és az egősz vilőgnak kőlyaihoz, hogy egybegőjtsők azokat a mindenhatő Isten ama nagy napőnak viadalőra" (Jel 16:13-14; vő. 13:13-14).

Csak azok

menekülhetnek meg, akiket Isten hatalma megtart, mivel megerősítették
 értelmüket a Szent-rájs igazságával, és csak azt fogadták el egyedüli
 tekintélyként. Mindenki májs, aki nem részesül ebben a védelemben, áldozatul
 esik annak a csalájsnak.

Az első és második

halál. A

második halál a meg nem tört bűnségek végső büntetése, akiknek a neve nincs
 beírva az élet könyvébe, ami az ezer esztendő végén kerül be (lásd a 26.
 fejezetet). Ebből a halálból nincs feltámadás. Sőt, a gonoszok
 elpusztításával együtt a bűn is megsemmisül, és halál sem lesz többé (1Kor
 15:26; Jel 20:14; 21: 8). Krisztus megígérte, hogy "és az, aki győz, annak nem árt a
 második halál" (Jel 2:11).

A második

halál szent-rájsi meghatározása alapján hihetjük, hogy az első halál az, ami a
 bűne kerülésében mindenkit elár - kivéve azokat, akik elragadtatnak. Az első
 halál "és a bűn elkorcsosítás hatásait természetesen sítja az emberiséget." [9]

Á

A feltámadás

A

feltámadás "és az élet és személyné teljességének helyreállítása a halál után". [10] Mivel az emberiség
 halálos, feltámadásra van szükség, hogy a sár után újra állhasson. Az "és
 Ástestamentumon Ájt Isten hárnékei kifejezték, hogy hisznek a feltámadásban (Já^{3b}
 14:13-15; 19:25-29; Zsolt 49:16; 73:24; Ása 26:19; 1Kor 15).

A feltámadás bizonyossága

remény ad arra, hogy töl a jelenlegi világon, amelyben mindenkinek halál a
 sorsa, boldogabb jövő vár ránk.

Krisztus

feltámadása. A

halott igazak halhatatlan életre való feltámadása szoros kapcsolatban van
 Krisztus feltámadásával, mivel a feltámadt Krisztus az, aki végül feltámasztja
 a halottakat (Jn 5:28-29).

1. Fontossága. Mi történt volna, ha Krisztus nem

támadt volna fel? Pál állszefoglalja a következményeket: a) Nem volna értelme az
 evangélium hirdetésének: "és ha... a Krisztus fel nem támadott, akkor hiábavaló a mi
 prédikálásunk" (1Kor 15:14). b) Nem volna bocsájnata a bűnsékre: "és ha... Krisztus fel

nem tért meg... [akkor] még bűneitekben vagytok" (17. vers). c) Nem lenne Őrtelme Jézusban hinni: "Ha... Krisztus fel nem tért meg, hiába vala az a ti hitetek" (17. vers). d) Nem lenne egyetemes feltételezés: "Ha az Őrt Krisztusra hirdettetik, hogy a halottak közül feltételezett, mimond mondják némelyek tiktet, hogy nincsen halottak feltételezése?" (12. vers). e) Nem reménykedhetünk a sáron teli Őletben: "Ha... Krisztus fel nem tért meg... akik a Krisztusban elaludtak, azok is elvesztek" (17-18. vers).[11]

2.

Testileg valószínűleg feltételezés. Az a Krisztus, aki előjött a sárba, ugyanaz a Jézus volt, aki itt a földön testben Őlt. Most megdicsőült teste volt, de az is valószínűleg test volt. Olyan valószínűleg volt, hogy senki sem vett Őszre semmi különbséget (Lk 24: 13-27; Jn 20:14-18).

Jézus tiltakozott az

ellen, hogy valamilyen lélek vagy szellem volna. Ezt mondta tanítványainak: "Légytek meg az Őn kezeimet Ős lábaimat... tapogassatok meg engem, Ős légytek meg mert a léleknek nincs hős csontja, amint látjátok, hogy nekem van!" (Lk 24:39). Testi feltételezése valószínűleg bizonyítékra evett is előttük (43. vers).

3.

Hatása.

Feltételezés erővel tette be Krisztus tanítványait. A gyenge Ős rászólt emberek csoportját bitor apostolokká formálta, akik Urukort birtokosok megtenni (Fil 3:10-11; ApCsel 4:33). Ennek eredményeként vállalt misszió munkájukat megrázta a római birodalmat, Ős felforgatta a világot (ApCsel 17:6).

"Krisztus feltételezésének

bizonyossága adott Őt az evangélium pródikájának (v. Fil 3:10-11). Péter Őgy beszélt az Ő Jézus Krisztusnak a haláláig való feltételezéséről, mint ami Ő Ő reményesget Ő breszt a hősökben (1Pt 1:3). Az apostolok az Ő feltételezésének bizonyítékára rendelt embereknek tekintettük magukat (ApCsel 1:22), Ős a Krisztus feltételezéséről szóló tanításukat az Ő "testamentum messiási prófétáira alapozták (ApCsel 2:31). "Az Ő Jézus feltételezésének személy szerinti tanítását tudtuk nagy erővel" bizonyosságot tenni (ApCsel 4: 33). Az apostolok felkeltettük a zsidó vezetők ellenállását, amikor hirdették az Ő Jézusban a haláláig való feltételezését (2. vers). Péter, amikor a Szanhedrin elé időzték, megmondta, hogy "a halottak reményesgete miatt" van vándor alatt (ApCsel 23:6; v. Fil 24:21). A rómaiaknak Péter azt mondta, hogy Jézus Krisztus "megbizonyított hatalmasan Isten Fiának... a haláláig való feltételezése által" (Róm 1:4). A keresztény a keresztéggel tesz bizonyosságot - megrázta az apostol - a Krisztus feltételezésében való hitéről (Róm 6:4-5)."[12]

A

két feltételezés. Krisztus

azt tanította, hogy két egyetemes feltételezés lesz: "az Őlet feltételezése" az igazság, Ős "a kárhozat feltételezése" a gonoszok (Jn 5:28-29; ApCsel 24:15).

1. Feltámadás az

Életre. Azok,

akik az első feltámadáskor támadnak fel, boldogok és szentek (Jel 20:6). Ők nem fognak az ezer esztendő végén a tűznek tájban meghalni (14. vers). Az Életre és halhatatlanságra tártánő feltámadás (Jn 5:29; 1Kor 15:52-53) a második adventkor valósul meg (1Kor 15:22-23; 1Thessz 4:15-18). Azok, akik ebben részesülnek, tább nem halhatnak meg (Lk 20:36), hanem örökké egytt lesznek Krisztussal.

Milyen

lesz a feltámadt test? Krisztushoz hasonlóan a feltámadt szenteknek valóságos testük lesz. És ahogy Krisztus megdicsőült lényként támadt fel, ez tártánik majd az igazakkal is. Pál azt mondta, hogy Krisztus ázélváltoztatja a mi nyomorúságos testünket, hogy hasonló legyen az Ő dicsőséges testéhez" (Fil 3:21). A meg nem dicsőült testet "örzöki testnek", a megdicsőült testet "léleki testnek" nevezi. Az előbbi halandó és romlandó, az utóbbi halhatatlan és romolhatatlan. A halandóbbá változás egy pillanat alatt tártánik a feltámadáskor (lásd 1Kor 15:42-54).

2. Feltámadás a

kárhozatra. A

gonoszok a második egyetemes feltámadáskor támadnak fel, ami az ezer esztendő végén lesz (lásd e kárv 26. fejezetet). Ezt a vég-tálet és kárhozat kárveti (Jn 5:29). Ekkor támadnak fel azok, akiknek a neve nincs az Élet kárvében, és ázvetetnek a tűznek tájba". ázEz a második halál" (Jel 20:15, 14).

Elkerülhetők

volna ezt a tragikus véglet. A Szent-rás főlreörthetetlenül elmondja a menekülős Isten általa kárvit ávtjt: ázTörjete meg, és forduljatok el minden vöktetektől, hogy romlásotokra ne legyen gonoszságotok. Vessötek el magatokat minden vökteteket, amelyekkel vöktetetek, és szerezzetek magatoknak új szövet és új lelket! Miört haljátok meg?... Mert nem gyönyörködötök a meghalás halálában, ezt mondja az Őr Isten. Törjete meg azört, és öljete!" (Ez 18:30-32).

Krisztus azt gári, hogy

ázaki gyöz, annak nem árt a második halál" (Jel 2:11). Azoknak, akik elfogadják Jzust és az általa kárvit ádvössöget, le-rhatatlan örökben lesz részükk, amikor visszajön. Uruk és Megváltásuk társaságában sohasem máá boldogságban fogják tártteni az örökvalóságot.

Á

Lábjegyzet

Á

1.

Â

â€žImmortality", SDA Encyclopedia, jav. kiad., 621. oldal.

2.

Â

A szájzadok folyamán szájmos vallás - evangélikus, református, anglikán, baptista, kongregacionista, presbiterianus, metodista stb.) - kivételül keresztny egyéniségi magyarizáltak a feltételes halhatatlanság bibliai tanítását. A legkivételülbbak között voltak a következők: a XVI. században - dr. Martin Luther, William Tyndale, John Frith, George Wishart; a XVII. században - Robert Overton, Samuel Richardson, John Milton, George Wither, John Jackson, John Canne, John Tillotson Őrsek, dr. Isaac Barrow; a XVIII. században - dr. William Coward, Henry Layton, Joseph N. Scott orvos, dr. Joseph Priestly, Peter Pecard, Francis Blackburn esperes, William Warburton pásztor, Samuel Bourn, dr. William Whiston, dr. John Tot-tie, Henry Dodwell professzor; a XIX. században - Timothy Kendrick pásztor, dr. William Thomson, dr. Edward White, dr. John Thomas, H. H. Dobney, Richard Whately Őrsek, Henry Alford dŐkán, James Pan-ton Ham, Charles F. Hudson, dr. Robert W. Dale, Frederick W. Farrar dŐkán, Herman Olshausen, Canon Henry Constable, William Gladstone, Joseph Parker, John J. S. Perowne pásztor, Sir George G. Stokes, dr. W. A. Brown, dr. J. Agar Beet. dr. R. F. Weymouth. dr. Lyman Abbott, dr. Edward Beecher, dr. Emmanuel Petavel-Olliff, dr. Franz Delitzsch, Charles J. Ellicot pásztor, dr. George Dana Boardman, J. H. Pettingell; a XX. században Canon William, H. M. Hay Aitken, Eric Lewis, dr. William Temple, dr. Gerardus van der Leeuw, dr. Aubrey R. Vine, dr. Martin J. Heinecken, David R. Davis, dr. Basil F. C. Atkinson, dr. Emil Brunner, dr. Reinhold Niebuhr, dr. T. A. Kantonen, dr. D. R. G. Owen. Lásd Question on Doctrine, 571-609. oldal; Froom, The Conditionalist Faith of Our Fathers (Washington, D. C.; Review and

Herald, 1965, 1966), 1. kötet 2. kötet

3.

Á

Árnyék "Death", SDA Bible Dictionary, jav. kiad.,
277-278. oldal

4.

Á

R. L. Harris, "The Meaning of the Word Sheol as Shown by
Parallels in Poetic Text," Journal of the Evangelical Theological Society;
1961. december, 129-135. oldal; Árnyék SDA Bible Commentary,
jav. kiad., 3/999. oldal

5.

Á

Lásd még példátul SDA Bible Commentary, jav. kiad.,
3/387. oldal

6.

Á

Egyetlen kivétel, amikor a seol jelképesen (lásd Ez 32:21) vagy a hadsereg egy példázatban szerepel (Lk 16:23). A seol több mint hatvanszor fordul elő az Ótestamentumban, de sehol sem utal a halál utáni bűntetés helyére. Ez az elképzelés később kapcsolódott a gyehennához (Mk 9:43-48), és nem a hadsereghöz. Csak egy kivétel van (Lk 16:23). Lásd még SDA Bible Commentary, jav. kiad., 3/999. oldal

7.

Á

A következő szakaszokat problematikusnak gondolták a halál természetéről származó bibliai tanítás szempontjából. De az alaposabb vizsgálat azt mutatja, hogy teljes összhangban vannak a Szentírás ténylegesével.

a) Rájhel halájlá. Rájhel halájláirá a Szent-rájis azt mondja, hogy "Ézleke kimáone" (1Máz 35:18). Ez a kifejezés egyszerűen azt jelzi, hogy utolsó tudatos pillanataiban Áos utolsó lélegzetével fiának nevet adott. Májis fordítások Á-gy adják vissza: "Amikor máj-máj elszállt belőle a lélek, mert haldoklott..." (Áj prot. ford.); "Amikor Álete megszűnőben volt - meg kellett ugyanis halnia..." (Áj kat. ford.)

b) Illás Áos a halott fió. Amikor Illás imádkozott, hogy a sareptai Ázvegy fiának lelke térjen vissza, Isten a fió felledésével vájlaszolt az imájára (1Kir 17:21-22). Ez volt a test Áos az Áleterő egyesléásnek eredménye. Egymástá elkálá-tve egyiknek sem volt Álete, sem Ántudata.

c) Mázses megjelenése a hegyen. Mázses megjelenése a megdicsőléás hegyén nem bizonyítok arra, hogy léteznek Ántudattal bá-rá lelkek, vagy hogy az Ásszes igaz halott a mennyben van. Ráviddel a megdicsőléás hegyi esemény előtt Jázus megmondta tanítványainak, hogy kázlék egyesek nem halnak meg addig, má-g meg nem látják az ember Fiát eljenni országában. Péternek, Jakabnak Áos Jánosnak beteljesedett ez az Ágret (Mt 16:28; 17:3).

Krisztus a hegyen "Émakettben" megmutatta Isten dicső országát. Krisztus, a dicsőség Királya, ott volt Mázessel Áos Illással. Ők kápvisele a mennyek országának kátféle polgárát. Mázses a halott igazakat kápvisele, akik a májodik adventkor feltámadnak a sár-rá, Illás pedig az Álő igazakat, akik elragadtatnak a Mennybe, anélkül, hogy meghaltak volna (2Kir 2:11).

Jádás bizonyítja, hogy Mázses kálán feltámadásban rácszeslé. Mázses feltámadása Áos eltemetése után (5Máz 34:5-6) vita támad Mihály Áos az Árdg kázlétt Mázses testét (Jád 9). Mázsesnek a hegyen való megjelenéséből kávetkeztethető, hogy az Árdg elvesztette a csatát, Áos Mázses feltámadt sár-rá. Ő volt az első, akiről Krisztus feltámasztás hatalmának bizonyítokaként név szerint tudunk. Ez az esemény nem szolgál bizonyítokul a lélek halhatatlanságának tana mellett. Inkább a test feltámadásának tanát támasztja alá.

d) A gazdag Áos Lájzár páldázata. Annak a tártánetnek a felhasználásával, amelyet Krisztus a gazdag emberről Áos Lájzárá mondott, azt tanítják, hogy a halottak Ántudatos Állapotban vannak (Lk 16:19-31). Sajnos azok, akik ezt Á-gy magyarázzák, nem veszik tudomásul, hogy ez páldázat, aminek nem lehet minden részletét szás szerint venni. A páldázatban a halottak testük részeivel - mint szemükkel, nyelvükkel Áos ujjakkal - egyt kapják meg jutalmukat, illetve bántetésüket; az igazak Ábrahám kebelén lesznek, Áos a menny Áos a pokol hallátáigonságban belül van egymástá; mindkét osztály halálakor kapja meg jutalmát, illetve bántetését - ellentétben Krisztus tanításával, amely szerint ez a májodik adventkor tártánetik meg (Mt 25:31; Jel 22:12).

De ez a tőrőrtőnet pőldőzet - Krisztus kedvelt tanő-tőisi mődszere. Minden pőldőzet cőlja bizonyos lecke megtanő-tőisa, ős amit Jőzus itt meg akart tanő-tani, annak nem volt semmi kőze a halottak őllapotőhoz. Ennek a pőldőzetnek az a tanulsőga, hogy fontos az Isten Igője szerint valő őlet. Jőzus megmutatta, hogy a gazdag ember belefeledkezett az anyagi dolgokba, ős nem tőrődőtt az őnsőget szenvedőkkel. ő-rőnk sorsunk a jelen őletben dől el, ős nincs mőisodik prőbaidő. A Szentő-rő is a megtőrőshez ős ődvőssőghez vezető kalauz, ős ha nem figyelőnk Isten Igőjőnek intőseire, nincs mőis, ami őrinthető lelkőnk. Krisztus ezekkel a szavakkal fejezte be a pőldőzetet: őőHa Mőzesre ős a prőfőtkra nem hallgatnak, az sem győzi meg őket, ha valaki a halottak kőző feltőmad" (Lk 16:31).

Krisztus csupőjn felhasználőlt egyes fogalmakat egy jő ismert zsidő tőrőrtőnetből, amelyben a halottak tőrsalognak egymőssal. (Az őbrahmő kebele ős a hadő nagyon hasonlő fogalom volt a zsidő hagyomőnyban. Lősd őőDiscourse to the Greeks Concerning Hades", Josephus' Complete Works, William Whiston fordő-tőisőban [Grand Rapids; Kregel, 1960], 637. oldal). Talőlunk a Bibliőban olyan pőldőzetet, amelyben a fők beszőlgetnek (Bő-r 9:7-15; vő. 2Kir 14:9). Senki sem prőbőlnő ezzel a pőldőzettel bizonyő-tani, hogy a fők tudnak beszőlni. Tehőit ne őrtelmezzők Krisztus pőldőzetőt őgy, hogy ellentmondjon annak a sokszorosan bizonyő-tott szentő-rősi igazsőgnak ős Krisztus szemőlyes tanő-tőisőnak, amely szerint a halő alvőis.

e) Krisztus ő-gőrete a latornak. Krisztus a kereszten ezt ő-gőrete a latornak: őőBizony mondom nőked: ma velem leszel a Paradicsomban" (Lk 23:43). A Paradicsom nyilvánvalőan azonos a mennyel (2Kor 12:4; Jel 2:7). Ahogy a fordő-tőisban megjelenő szőveg mondja, Krisztus a Mennybe megy azon a pőnteken, hogy Istennő legyen, ős ezek szerint a lator is. De a feltőmadő is hajnalőjn Krisztus maga mondta a lőba elő borulő Mőriőnak: őőNe illess engem; mert nem mentem mőg fel az őn Atyőmhoz; hanem menj az őn atyőmfiaihoz, ős mondd nőkik: Felmegyek az őn Atyőmhoz ős a ti Atyőjtokhoz, ős az őn Istenemhez ős a ti Istenetekhez" (Jn 20:17). Az angyal szavai jelzik, hogy Krisztus a hőt vőgőn a ső-rban volt. őőJertek, lőssőjtok a helyet, ahol fekődt vala az ősr" (Mt 28:6).

Ellentmondott-e Krisztus őnmagőnak? Egyőltalőjn nem. E szőveg őrtelmezőst megoldőjk az ő-rőjselek. A Biblia korőbbi kőzirataiban nem voltak vesszők, kettőspontok vagy a szavak kőzőtt szőkőző. Az ő-rőjselek beiktatősa ős a szavak szőtvőlasztősa alaposan megvőltoztathatja a szőveg őrtelmőt. A Biblia fordő-tősi a legjobb megő-tőőstő szerint helyeztők el az ő-rőjseleket, de munkőjuk nem ihletett.

Ha a fordő-tőők, akik őltalőban nagyszerő munkőt vőgeztek, Lukőcs 23:43-ban a vesszőt nem a őőma" sző elő, hanem utőjna tettők volna, ez a szőveg nem mondana ellent a halőlrő szőő tőbbi bibliai tanő-tőisnak. Krisztus szavai helyesen őrtelmezve ezt jelentik: őőBizony mondom nőked ma (ezen a napon, amikor bűnőzőnt meghalok), velem leszel a paradicsomban." Jőzus a bibliai tanő-tőissal ősszhangban biztoső-totta a latort, hogy vele lesz a Paradicsomban, amely ő-gőret az igazak feltőmadősa utőjn, Krisztus mőisodik adventjekor fog beteljesedni.

f) Elkívánjuk, hogy Krisztussal lenni. "Nekem az élet Krisztus, és a meghalás nyereség" - mondta Péter. "Mert szorongattatom e kettő között, kívánom, hogy meghaljak, és Krisztussal lenni; mert ez sokkal inkább jobb" (Fil 1:21, 23). Vajon Péter azt gondolta, hogy a mennybe jut azonnal, amikor meghal?

Péter sokat írt a Krisztussal való együttéről. Egyik levélben írt azokról, akik elaludtak Jézus által. A második adventkor - mondta - felálmadnak a halott igazak, és az élő igazakkal együtt elragadtatnak "az élsz elbe a levegőbe; és ekkor mindenkor az ésszel leszünk" (1Thessz 4:14, 17).

Ezzel a hittel írjuk, hogy a filippibeliekhez írt levelében nem ad részletes magyarázatot arról, mi történik, amikor valaki meghal. Csak kifejezést ad annak, hogy valaki elhagyja ezt a jelenlegi nyugtalan életet, és Krisztussal lenni, de semmit nem mond a halál és felálmadás közötti időről. Reményes, hogy az ártalanság, amely szerint az örökösökkel való ságon írt együtt lesz Jézussal. A halottaknak nem hossz az az idő, ami eltelik attól kezdve, hogy a halál leírta a szeméket, addig, amíg a felálmadáskor újra kinyitják. Mivel a halál ántudatlan alvás, ezért a halottak nem érzékelik az idő múlását, nekik úgy tűnik, hogy a felálmadás hajnala a haláluk utáni pillanatban jelen el. A hűvőnek a halál nyereség; nincs több kártás, megpróbáltatás és bánat. A felálmadás pedig a dicső halhatatlanság ajándéka.

8.

Á

White: A nagy kézdelem, 496. oldal.

9.

Â

â€žDeath", SDA Bible Dictionary, jav. kiad., 278. oldal; vÃ¶l. Questions on Doctrine, 524. oldal.

10.

Â

â€žResurrection", SDA Bible Dictionary, jav. kiad., 935. oldal.

11.

Â

Questions on Doctrine, 67-68. oldal.

12.

Â

â€žResurrection", SDA Bible Dictionary, jav. kiad.,
936. oldal.